

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаїї 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowna Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LVIII МІСЯЧНИК № 5

Травень, (May) 1917

ЗМІСТ:

Малахія	67
(Часть 1)	
Згодна Жертва	69
Христос у Газеті	70
Малахія	78
(Часть 2)	
Фін Оборонні Біранх	77

**Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
ГОВОРІТЬ ЄГОВА**
• Іса. 43: 12

© WCTU ETSL

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTKINGHOFF President W. E. VAN AMBERGEN Secretary

"Діти твої навчаті не сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми" — Ісаї 54: 13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВІРАЗНО УЧИТЬ

ЩО ЄГОВА є єдиної правди Бог, перебуваючий від віків до віків, Сотворитель неба і землі і Датель життя для усіх створінь; що Євгос був початком Божої твориви і активним слугою в творенні всіх річей; що той Євгос тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в волю силу на небі і на землі, і тепер є головним виконавцем Царства Божого.

ЩО БОГ створив землю для людини, сотворив совершенного чоловіка для землі і поставив його на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди рятуються грішниками і без права до життя.

ЩО ІСХС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпів смерть, щоб забути заступити цю для всього роду людського; що Бог воскресив Ісуса до божественної природи і виславив його назад усякі творива і назад усі імена і одягнув його у волю слави і влади.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Сіон, і що Ісус Христос є Головою її і правлячим царем світа; що показані і вірні послухувателі Ісуса Христа — се діти Сіону, члени Єгосі організації і Божі свідки, котрих задача є привести є свідкувати про правдивість Єгоси, говорити про його захіри наглядом людства, про які навчає Біблія, і вести євч царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ спінчився і Єгова послужив Господу Ісусу Христу на престолі влади, котрий скинув Сатану з неба і зачав установити Божє царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Божє під владою Христа, котре те царство вже тепер зачалося; що незалежно Господь знищить сатанську організацію і установить справедливість на землі, і що в тім царстві всі, що будуть послужити справедливим законом, будуть врятовані і будуть жити вічно на землі.

(Прод. із сторони 80)

володарів цього світа, котрі в дійсності є представителями Диявола. Такі миркачі не хотіли зрозуміти, що Бог сказав до Фараона, представителя Диявола, і через се до Диявола, що "Він дозволив йому полишитися аж до назначеного Ним часу, щоби показати свою силу коли Він буде мати своїх свідків по всій землі, що будуть проголошувати Його імя, перед знищенням організації Сатани в Армагедоні". (2 Мойс. 9: 16) Ті миркачі не бачили, що вірний останок Єгови був визволений із Сатанської організації Вавилону, і приведений в Сіон, в організацію Єгови, і стались вільні в Христі, будучи поставлені в тайнім пробутку Всевишнього, себто, в Божім храмі; щоби вірні отримали від Господа в храмі поучення і після Його приказу ішли голосити вість царства із кришів. (Мат. 10: 27) Невірні духові Ізраїльтяни, будучи засліплені,

МІСІЯ (ЖУРНАЛ)

Цей журнал виходить в тім цілі, щоби допомогти людям пізнати Бога Єгови і його заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для немоци свідків Єгови. Він уможлимає систематично студіювати Біблію для всіх своїх читачів і старється є вичитати літературу для немоци в таких студіях. Він вміщує відповідний матеріал для проповідання через радіо і для інших апаратів публічного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії як авторитету своєї науки. Він цілковито вірний і відданий від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито і безумовно стоїть на стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Божою злого Царя. Він не прибирає дегматичної міни, а радше зводиться до владного і критичного досліджування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішався в жадні суперечности, ані його сторінки не вкверні для персональних справ.

Ціна Передплати

Ціна передплати на Вартову Башту в Злучених Державах виносить \$1.00, в Канаді і в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Велюдній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштової переказ, експрес ордер, або банкової переказ. В Канаді, Англії, Велюдній Африці і Австралії, передплату треба вислати до відділу в тім краї. В інших краях можна вислати передплату до бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштової переказ.

Заграниці Бюро

British 34 Steven Terrace, London, W. 2, England
Canada 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australia 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South Africa Boston House, Cape Town, South Africa

Пробити в кождім случаю адресувати на їх Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для біжик, що не можуть заплатити за сей журнал, а шире бажають його читати, вислаємо дарем, если є се попросити. Ін радісно бажавмо допомогти таким потребувачам, але після поштової регули, вони можуть просити віджемену апликацію кожного року. Умова для передплатників: Послать за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не вислаємо, хіба що є се попросити. Змінити адреси для тих, що пошлють, робимо в процесі одного місяця. Один місяць перед спінченням ся передплати ми вислаємо карточки-нагадування в журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50. Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

стались звірчачими, себто, з нехтували привілеями і нагодою служити Господу, показавши сим, що вони є тупі і необачні, і не можуть розуміти і не дозволено їм зрозуміти. "Безумний чоловік не збагне того, а дурень не зрозуміє. Коли беззаконники, як билина, буйно ростуть і всі процвітають, що безцесте творять, то се на те, щоби знищені були на віки." (Пс. 92: 6, 7) Через напрям їх діланне вони кажуть: "Господь незнає як управляти своїм ділом; Бог не є головою сієї праці, і хто чинить її, той не знає до жадної мети. Вартова Башта милілася в минувшині, то чому не можна сказати, що вона 'милиться тепер?' "Дурному шлях його здається простим, розумен же той, хто слухає поради." (Прип. 12: 15) "Дурний не любить знання, хіба тільки, щоби повеличатись дотипом." — Прип. 18: 2.

(Дальше буде)

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

YOL. LVIII

Травень, 1937

№ 5

МАЛАХІЯ

[Переложено з англ. "Вартової Башти" з 1-го падолиста, 1936]

"Хто ж выдержитъ день приходу його, і хто встоїть, як він явиться? Він бо — огонь розтоплюючий і як те відкочилюче." — Мал. 3: 2.

ЧАСТЬ I

ТОЙ великий-Переплавитель, Ісус Христос, є у храмі, і 'засів він до перетоплювання срібла і золота', що символічно представляло дорожню клясу, т. є, з духа народжених одиниць, котрим дано привидей бути синами Божими. "Ти спробував нас, Боже, ти перетопив нас, як срібло перетоплюється." (Пс. 66: 10) Вірні благають щоби всяка жужилиця була відкинута геть, щоби вони були признані Господом і сляли на славу його. "Віддали жужилицю від срібла, и вииде у срібленника [чистий] посуд: Віддали від царя [Ісуса Христа] неправедника, а правдою престол його стояти буде." (Прип. 25: 4, 5) Ніколи не можна було сказати про роботу Ісуса Христа, великого Переплавителя, що "міх перестав роздувати, огонь пожер олово [котре було ужите як средство для витягнення жужилиці із срібла]; плавильник плавив на дармо; ледачі не відділились." Та про невірних є сказано: "Вибракованим сріблом звати муть їх, бо Господь відкинув їх." (Ерем. 6: 29, 30) Відносно "Християнства" і всіх невірних є написано: "Срібло твое жужелицею стало, вино твое розлушене водою" (Іса. 1: 21-23) Ті огнені проби є приложені до вірних, щоби вони ясно були відкриті на славу Господню.

"Се не є суд світської кляси, котра ніколи не згодилась чинити волю Богу, але пророцтво каже: "Він... очистить синів Левііних", себто, тих, що посвятилися і поставили себе на бік, щоб чинити волю Господа Бога і служити йому. Те пророцтво головню говорить про тих, що згодилися се чинити. Чому кінечним є очистити синів Левііних? Тому що вони були в лінії до позиції в храмі. Вони включали священничу клясу, т. є, одні занимали одно місце в службі, а інші занимали якусь другу позицію в службі, але всі були рівні, і мали рівний і справедливий суд перед Господом. Не всі вони служили в священничім уряді, бо не було досить місця, але всі Левіти були відложені на службу Господню, і всі є рівно відвічальні доказати їх вірність до Господа. Се не значить, що священники представляли "маленьке стадо", а несвященники представляли "велику громаду". Ся справа біль-

ше розбирається у *Вартової Башти* із 1. червня, 1936. Покоління Юдине представляє тут усіх посвячених, що є в лінії до царства Божого від Христом і котрі з кінечности мусять явитися перед Господом Ісусом коли Він прийшов до храму чинити суд. Пророк дав причину такої проби або суду, коли він сказав: "А тепер ще озналовіть до вас, священники: Коли не послухавте до вас, священники: Коли не послухавте і не положите її собі на серце, щоб оддавати славу імені моему, говорить Господь Саваот, так пошло на вас прокляття, і прокляття ваше благословенне, ба вже і проклинаю, бо ви не хочете прихилити до того серце ваше. Ось, я одіиму вам лопатку, та й кину вам калом у лице, калом ваших святочних, і викинуть вас у купі з ним. І зрозумієте тоді, що я дав вам сю заповідь, щоб удержувати завіт мій з родом Левііним, говорить Господь Саваот. А той завіт мій із ним був завітом життя і шастя, а дав я його [на якій підставі?]— задля страху, та й він боявся мене і страхався перед іменем моім. Виж [священники] відійшли від сієї дороги, і були многим приводом до паду в законі, ви повалили вмову з Левііним родом, говорить Господь сил. Тим то й я подав вас у зневагу і погорду перед усім людом, ви бо не держитесь доріг моїх, і в справах закону дивитесь на особу." — Мал. 2: 1-5, 8, 9.

"Про завіт із Левііном Слово Боже говорить такими словами: "А Левіа благословив словами: І тумив твій і урим твій будуть для чоловіка твого побожного [Левіа відділений на бік, як святий для Господа], котрого ти спробував в Массе, і заводив сварку при водах Мериви [що значить, боротьба]; що [покоління Юдине] про батька свого і про матір свою [если невірні до Бога] мовчав: Я не бачу його; і що не знав [невірних] братів своїх, і нічого не знав про синів своїх [за їх почитання золотого тельца при горі Синай]. Вони бо [сини Левія] хорошили слово твое і шлюмували завіту твоего. Будуть вони навчати Якова присудів твоїх а Ізраїля закону твоего; вони приносити муть кадило, перед тобою і всеналенне на жертівнику твоему. Благо-слови, Господе, достатки його, а праця рук його

нехай буде люба тобі; трохи бедра тим, що встануть проти його [як се лукавий слуга кляса робити], і ненавидишків його, щоб вони більше не встали!" -- 5 Мойс. 33: 8-11.

* Пророк Малахія даліше каже про синів Левііна: "очисти... їх... як золото й срібло" за їх недостачі до Бога і їх угоди зробленої з Ним. Прихід Господа Ісуса до храму щоби очистити Левіів був конечно потрібний, тому що декотрі в церкві, а головню "вбрані старші", загарбували пошани для себе і майже у кожній церкві віддавали честь і славу сотворінню, котра то честь і слава належала лише до Господа. Через свого пророка Господь указує на ці недостачі, а іменно: "Син шанує батька, а раб — пана свого; коли ж я батько [для вас духовий Ізраїлю], так де ж та почесть, що мені подобає? Я коли я пан [цар або володар], де ж те поважанне для мене [що належить мені від вас]? говорить Господь Саваот до вас, священники, що зневажаєте ймя мое? ви питаєте: Чим же ми зневажаємо ймя твоє? Ось, ви приносите нечистий хліб [отриманий від майбутніх жертводавців] на мій жертвник, та ще й питаєте [самоправельно і з наругою]: Як ми зневажаємо тебе? От тим, що говорите: Трапезу Господню ніщо поважати. І як ви приносите на жертву сліпе [і через се порочне звіря], чи те в вас не погане? або як приносите кульгаве чи хворе [звірята на жертву], чи ж і се не погане? Ось, принеси се твому князеві, чи буде воно йому приемне, чи прийме він тебе ласкаво? говорить Господь Саваот. Ви ж його зневажаєте [ймя Єгови], мовлячи: Столові Господньому не належить пошана, й те, що нам із неї впадає, невартне. До того ще й мовляете: Скільки ж бо праці! та й маловажите се [мені], говорить Господь сил, і приносите крадене й кульгаве й недуже, а такі самі й хлібові дари ваші. Чи мені ж та приймати таке залюбки з рук ваших? говорить Господь." (Мал. 1: 6-8, 12: 13.) Ось так Господь показує, що вони приносили йому жертву неприємну, до котрої вони були порушені самолюбством.

* Чи були які слуги в священничім уряді в 1917 р. і 1918 р., що показали бути ворогами, ошукуючи себе і інших? Прообраз показує, що мали бути, і безперечні факти показують, що тоді були такі в словненню сього пророцтва. Відносно сих пророк Малахія каже: "Ні, проклят зрадливий, що, мавши в череді своїй здорового самця й обрікши себе обітом, приносить Господеві миршаве [і священник не противить ся сьому]; я бо царь великий, говорить Господь сил небесних, а мое ймя страше проміж народами." (Мал. 1: 14) Ви що старалися служити Господеві вірно в роках 1917 р. і 1918 р., пригадайте собі многи учинки інших, котрі називали себе посвяченими Господеві, однак шанували себе й інших, ошукуючи себе і многи інших, і надуживали працю Господню, і котрі не віддавали ніякої чести для імени Бога Єгови. Після оголошеного правила пророком вони мусіли бу-

ти відкинуті, зібрані геть з між вірних, і відділені на бік, як се Ісус предсказав. — Мат. 13: 41.

* Двері Соломонового храму були зроблені з олівного дерева і висіли на золотих завісах. (1 Цар. 6: 31, 32, 34; 7: 50; 2 Цар. 18: 16) Символічно вони представляли вхід для тих, що цілковито посвяtilися Єгови, бо олівне дерево представляло Христа. (Захар. 4: 3, 14; гл. *Приготовлення*, стор. 64-66) Люди що служили як священники між Божими людьми, і котрі відбирали пошану і віддавали пошану иншим, не шанували Єгову; і тому не диво, що Господь оскликнув: "Лучше зачини которий храмові двір, щоб на мойому жертвнику не палити марно огню. Нема в мене ласкавості до вас, говорить Господь сил небесних, і не вгодні мені приноси з ваших рук." — Мал. 1: 10.

* Такі слуги не віддавали чести Єговому імені, але всегда шукають помочи для своєї самолюбної приемности, й чим не було духа вираженого псалмістом, котрий каже, що всі цілковито і несамолюбно посвячени Єгові й Його службі радуються служити в Його храмі. "Один бо день у твому дворі [храмі] лучший над тисяч днебудь; волю лучше у порога стояти в домі Бога моего, як жити у шатрах беззаконних." — Пс. 84: 10.

* Слова милує тих, що поклоняються Йому духом і правдою, а не тих, що лише поверховно служать Йому. (Ріона 4: 23) Люди, що вважають себе за дуже важних, ошукують себе, бо вони вірують що вони святійші чим инші, і вони ошукують инших з причини, що вони влають за побожних і показують гілокритичний вигляд.

* Позатипічні Левіти мусіли бути очищені "як золото й срібло", себто, апайтися в плавильнику і огонь мав бути приложенний; до них до точки розтоплення. Ніщо так не очищує як огонь. Лише чисті й незинишми можуть лишитися. Як здається, то се пророцтво мало менше сповнення потім, як Жиди повернули з Вавилону щоб відбудувати храм в Єрусалимі. Неємія знайшов був такі обставини, про котрі описує пророк Малахія, і тоді Неємія зачав очищувати їх. Жиди співтоваришили із організацією Сатани сим, що вони дружилися із Азотами, Аммонами і Моабами. Подібно і Левіти, у приході Господа Ісуса Христа до храму, співтоваришили із "Вавилоном", прийнявши церемонії вавилонські, і показали, що вони більше дбали о признання людей чим о признання Бога Єгови і Ісуса Христа. Відносно існуючих тоді обставин між Жидами за часу Неємії той пророк писав: "Пригадай їм, Боже мій, що вони ологанили сьвященство і заповіт сьвященничийкий і левітський! Так обчистив я їх від усього чужоземського й позаводив наново служби сьвященників і левітів, кожного при його ділі." — Неєм. 13: 29, 30.

* По приході Господа Ісуса до храму і приложення "огня плавителя" Він вислав своїх ангелів і вичистив усіх позатипічних Левітів, котрі

колись буав в лїнії до царства, але котрі занедали свою угоду і служили Богу в дуї і правді. Се Господь робить, щоби останок або очищені могли бути подібні чистому золоті й сріблі й були вірні, незвищені й стійні, "щоб приносили жертву Господеві в праведності". Такий останок або признані є описані через пророка Захарію, як "третина" що перейде через огонь. "І станеться на всій землі, говорить Господь, що дві третини на ній будуть вигублені й вимруть, а тільки третина зістанеться на ній." — Захар. 13: 8, 9.

"Писання не згадують про квас для випробування Божих людей, який уживається тепер в новочасній хемії. В св. Письмі неіа вричині пристусовувати такі проби чи то в тині або в позатині. Проба квасу — се вишхід чоловіка, а не Господа. Переплавлюючий огонь, як се писалия описують, значить розтопити метали, як золото топитья, як золотар розтоплює свій метали; а се відноситься до знищення всього, що походить від Диявола як н. пр. вавилонські церемонії, котрі знаходилися між тими, що зробили угоду чинити волю Божу. Се зроблено після "завіту з Левієм", і ті, що прийали признання від Господа, показують ревність для Господа, ревність дому Господнього, у відкиненню всього, що приналежить до гіпокритичної організації Сатани і практикування між членами тієї організації. Напримір: Молодий священник Пинегас з великою енергією і ревністю помагав нищити поклонення Баалові в Ізраїлі, і за його вірність у виконанню того ж, Господь сказав: "Тим же то промов: Се я даю йому завіт мого примиря. І буде він йому й насінню його після його завітом сьвященства віковичного за те, що ревнував він за Бога свого, та й спокотував синів Ізраїлевих." — 4 Мойс. 25: 10-13.

"Заважте, що повнше пророцтво наведене відноситься до ревности священника Пинегаса і "його насіння після його", що включає Садока і його синів, з котрих Фозуя, первосвященник за часу Зарубабеля, був один. (Аггея 1: 1; Зах. 3: 1-9) Також се виглядає, що в тим "потомстві" є заключний Захарія, отець Йоана Хрестителя. Йоан Хреститель не служив у храмі, але безсумніву обітниця зроблена тут відносно сьвященства включає його також. (Луки 1: 5, 13) Бог сказав відносно синів Садока: "А сьвященники з покоління Левійового, синове Садокові, що під час одступу від мене синів Ізраїлевих повсячасно стояли на стороні в сьвятині моїй, ті приступати муть до мене, щоб служити мені, й будуть стояти перед лицем моїм, щоб приносити мені жир і кров, говорить Господь Бог. Вони будуть виходити в сьвятиню мою й приступати до стола мого та пильувати сторожі моєї." (Езек. 44: 15, 16) Отже сі представляли вірних або признаних Господом в часі суду в храмі.

"Принесення жертви в праведності Господеві, як про се говорить пророк Малахія, не можна було мішати і опогановати напів вірністю,

як миритися з якою будь частю Диявольської організації. Жертва мусіла бути без скази, а духовна жертва мусіла бути "духовна любовпріємна Богу через Ісуса Христа." (Петра 2: 5) Стратись дістати між людьми через примирення з котрою будь частю організації Сатани, не може бути угодним для Господа. Жертва мусить бути із цілого серця посвячена Єгови, разом із "жертвою хвалення без перестанку Богу, се єсть оощ уст, що визнають імя Його." (Жид. 13: 15) Робота "принесення жертви в праведності" мусить значити, що замурані одежі, які вони носили між Вавилонцями, мусять бути скинуті із покоління Левіа по виході із позатиничного Вавилону, і всяка нечистота осунена, щоби приносила жертва Богу була ясно відзначена для Господа найперше і при останку і сьвякого часу. Ризи справедливости є дані для таких, щоби покриті їх несовершенність, щоби вони могли приносити жертву прийатию в посвяті й службі для Бога. (Захар. 3: 1-5; Іса. 6: 1-11; 61: 10; 2 Корин. 6: 14-18) Сьвятиня мусіла бути очищена через осунення всіх, що роблять компроміс, і шукають ласки від сотворіння. (Дан. 8: 14) Отже виходить, що хто робить компроміс із диявольскою організацією заля якої будь причини, той є стриманий від вступлення в храм або від поклонення в храмі. (Гл. Езек. 40: 8-10; *Отрадаиия*, Кн. 3, стор. 199, 200, *англ. вид.*) *Хтось може якийсь час замішати між вірним останком класою тут у тілі, а однак не належати до класу храму, і вони обявлять їх напрямом діланія де вони дійсно стоять. Господь судить усіх після їх стану серця, і всяке самолюбство й дух компромісу у своїм часі буде відкритий і невірні будуть відлучені від Господньої сьвятої організації.

УГОДА ЖЕРТВА

"Робота очищення й вигладження відноситься до цілого позатиничного покоління Левія, і се цілковито доказує, що Левії окрім сьвященників не представляють класу посвяченої, що є вірна почасті і що мусить бути сплывана до жертви. Ті позатиничні Левії служать в різних місцях і різних можностях в Божій організації, але всі вірні мусять бути рівно чисті й рівно вірні й непохитні. Бог поміщує членів у тілі після своєї влодобі, і чи хтось служить в однім чи в другім місці, то він мусить бути цілком чистий і признаний Господом. Се до очищених і признаних синів Левія в уряді, виконуючи службу де Господь помістив їх, що пророк відноситься коли він каже: "Тоді любя буде Господеві жертва Юдина й Єрусалимова, як у давні давня й в давні роки." (Мал. 3: 4) Одиниці згадані в сім верші пророцтва як "Юдеї" представляли останок правдивих Юдеїв від коли робота очищення Господом є виконана в храмі. Сини Арона були на пів Левітами і пів Юдеями, бо їх отець Арон оженився з дочкою з покоління Юди, котра то родина була в лїнії до царського дому. (2 Мойс. 6: 23) "Єрусалим" — се імя Єгової органі-

зації, мати останка правдивих Юдеїв на землі. (Мат. 4: 26) Всі сі мусять жертвувати прийнятну жертву Господеві, тому що та жертва мусить бути цілковито вільна від усякого поклонення сьотворінню, котре то поклонення сьотворінню становить "гріх Самарії". Така жертва мусить бути вільна від усякого почитання Баала в якій-будь формі. Ся служба мусить бути виключно посвячена на оправдання Єгового імя. Для сієї то причини Єгова вибрав з між людства "людей для свого імя". Сі взяті так одиниці є помазані свідками Єгови, котрі мусять від тепер вірно представляти Його. Коли спитають їх ті, що представляють Диявола на землі, чи ви займаєтесь службою або роботою проти закону краю або ні, то вірні відповідать менше більше так: "Ми не дуже вважаємо чи ми сповняємо законі краю коли вони прямо протинаються законі Божому. Наш Бог, котрому ми посвятилися й служимо, приказав нам звіщати, що Його царство прийшло, і се ми будемо чинити, з Його ласки, мимо того, що закон краю приказує нам стриматися від чинення того ж. Наша задача й наше бажання є служити Богу без ріжнці чи се подобається людям чи ні. Ми повинні служити Богу радше чим людям." (Дан. 3: 16-18; Діян. 5: 29) Се не значить, що слуга Господень повинен бути суровим коли-будь або старатися розбудити злість або гнів. Слуга Божий мусить бути одважний в проголошенню правди; а бути одважним значить розказувати правду без страху до людей. Се значить, розказувати її спокійно, ясно, рішучо, і не ухилятися голосити її коли треба се робити. Божим людям приказано одважно голосити правду в сім часі. Се значить бути щирим, отвертим, і показати цілковито довіря в Господа, котрому ми служимо. Дехто думає, що вони мусять уживати строгої мони проти урядників світа. Такий напрям є цілковито мильний. Дехто думає, що се намісці пійти на шкільну площу і прилюдно влустити рекорд через голосо-апарат відносно протесту проти змушування поклонятися прапорам. Такий напрям діланія є суровий і без оправдання. Ми повинні завжди шукати нагоди розказувати правду, але не ставити себе в позицію особи розбуджувати гнів через вхід в публичну школу або в місце зібрання без запрошення. Одвага і щирість значить ніколи не вагатися розказувати правду коли нагода прийде і шукати за нагодою розказувати правду. Если поставлені перед суд і спитують чому ми голосимо сю евангелію царства, тоді вірні не будуть стримуватися від розказування всієї правди і не будуть похвалявати світських урядників, як се декотрі зробили, як повисше зазначено. Вірні будуть спокійно, широко з повним довірем в Господа казати, що вони проповідують евангелію царства і що вони чинять се в послушенстві до Божих приказів, і що Божий закон і приказ є найвищий понад усякі інші закони, які чолонік або людське правительство може зробити. Така одвага й щирість

в розказуванні правди через давання свідцтва для імя Єгови буде доказом для тих, що протинаються правді, що таке свідцтво помирає Господь, і се всегда відганне лукавого. Відносно сього апостол писав: "І не жахаючись ні в чому від противників; се їм явний знак погнубелі, а вам спасення і воно від Бога. Бо вам дано, що до Христа, не тільки в Него вірувати, та задля Него й страдати." — Филип. 1: 28, 29.

"З причини такої отвертої ширости і одважної вірности до Бога дехто з останка може потерпіти фізичну кару, навіть смерть; але чи ми будемо боятися й вгаджувати людям, щоби оминути кару від людей, або чи ми будемо радше боятися не вводити Господу і Богу Єгови, і потерпіти втрату всього? (Мат. 10: 28-33) Жертва позатипічних, очищених Левітів мусить бути угодна перед Господом, як в старинних часах, як колись цар Давид управляв в Єрусалимі. Тепер Бог підняв намет Давида, себто свою головну організацію під Більшим Давидом. Ісусом Христом, і післяв своїх свідків звістити про своє імя і своє царство: "У той час приверну я знов упавше царство Давидове, запровадую попукліни в ньому, поновлю все розвалене й одбудую Його, як було за днів давних, щоб вони посіли останок Едому й усі народи, що їм імя мое обивається, говорить Господь, — той, що все це вдіє." — Амоса 9: 11, 12.

"Повисше пророцтво апостол пристосував в такий спосіб: "Щоб остальні з людей шукали Господа, і всі народи, на котрих призвано імя мое, глаголе Господь, що робить оце все." (Діян. 15: 17) Коли Ісус був у тілі на землі, і Його вірні апостоли із Ним, то ні Ісус ані апостоли не ухилилися розказувати правду широко і з повним довірем в Єгову. Як се було колись, так і тепер мусить бути. Імя Єгови буде знане, і Його свідки, позатипічні Левіти, є вислані звіщати се, після Божої впадоби.

ХРИСТОС У ВЛАСТІ

"Господь Ісус Христос має під своїм цілковитим керівництвом роботу свідцтва на землі. Йому дана всяка сила на небі й на землі, і Йому припоручено суд і виконання суду. (Мат. 28: 18; Йоана 5: 22, 27) Господь помазав свого слугу князя і післяв його бути Його представителем; і тому що самий Господь Ісус узяв владу, ніхто з Його слугів не має боятися, що люди можуть заподіяти їм, ані не повинні думати про себе високо задля їх позиції. Спокійно, тверезо і з повагою, як подобає представителю Царя, і з повною відвагою, вірні свідки при помозі Господа йдуть до влади. "Прийду до вас, щоб судити суд, й буду скорим сьвідком проти чарівників, перелюбників і тих, що божаться лживо, що вдержують плату від подешнього робітника, притісняють удовиць і сиріт та відинають од себе приходя і не боятся мене, говорить Господь Саваот." — Мал. 3: 5.

"Господь Ісус зібрав своїх вірних до храму.

Тепер у святім храмі своїм Він є ближше тих, що люблять і служать Йому. Його суди і виконання присудів в храмі є скорі проти тих, що признають себе по стороні Господа але не є. Господь у храмі отварає книги Писання, себто, дає вирозуміння пророцтва, що тепер в процесі сповнення, і для тих, що люблять Його, Він дає вирозуміння й оцінення сих пророцтва. Але самолюбним, що шукають вивисшити себе або шкодити котрій будь часті Божої організації, Він не дає вирозуміння ані оцінення сих пророцтва. Єгова дає се одкриття своїх пророцтва через свого Сина, Ісуса Христа, бо Єгова і Христос є Учителями і вяснителами пророцтва. Одкриття Його пророцтва, знання і вирозуміння їх, Господь передає своїм вірним і правдивим свідкам, щобні вони могли йти вперед і дати правдиве свідчення про се. Відносно цього Господь велів написати: "А після цього бачив я, що поставлено престоли [в 1914 р., з початку Єгового дня], й засів Стародавній; убранне на ньому було біле, неначе сніг, а волоссе на голові в нього — як чиста вовна, престол його — як полум'яне огняне, колеса ж престолу, як палаючий огонь. Огняна ріка виходила й проходила попри нього; тисячі тисяч служили йому й силена безліч стояла перед ним; судді засіли, й розгорнулись книги." — Дан. 7: 9, 10.

"Пророцтва Господні кажуть "буду скорим свідком проти чарівників", себто, проти тих, що практикують магіку або ворожбицтво. "Бо непослух, се такий гріх, як і чарівництво, а своя воля, се таке як ідолопоклонність; за те, що ти відкинув слово Господнє, відкинув і він тебе, щоб не був ти царем." — 1 Сам. 15: 23.

"Ті що продають себе Дияволові кинули б чари на Божих вибраних людей, если б се було можливо. Такі чарівники, се ті, що роблять вгляд великому Пророкові, Ісусу Христу, і правдивим свідкам Господнім, що голосять Його Слово. (5 Мойс. 18: 10; Ерем. 27: 9, 10) В сій класі чарівників є заключені ті, що стараються перешкодити поступу Господній роботі свідчення, і звертають на себе увагу робітників, і сим перешкаджають злученому русі Божих людей в службі. Єгова є "скорим свідком" проти таких, що перешкаджають розвою Його роботі в якій-будь формі, і Ісус Христос, великий Урядник у храмі, ділає проти тих, що перешкаджають роботі, і висилає своїх ангелів вибирати таких чарівників і викинути їх з царства, т. є, із храму. — Мат. 13: 41; Одкр. 21: 8; 22: 15.

"Если комусь довірено службу Господню в імя Господа і він є вірний, і він має на умі лише одну річ, т. є, возвеличувати імя Єгови, така одиниця не буде шукати помилок ані перешкаджати роботі Божій організації. Протинно, вона покаже свою повну віру і надію на Господа і що Господь знає як кермувати своїми справами, і вона буде вірувати, що Бог і Ісус Христос не позволят такому перешкадженню. Вірні добре знають, що хто вперто перешкадає Господній

роботі, тих Він вибирає і відліює від правдивих і вірних одиниць. Хто так знаходить помилки і перешкадає в якій-будь спосіб прогосподненню вістки о Божім царстві, той показує, що він йде в темряву і вскорі знайдеться в цілковитій темряві і не буде оціняти пророцтва, котрі Господь тепер відкриває. Пророк Малахія, висказуючи слова Господні, каже, що Він є проти "перелюбників". В типі зробленим Ізраїльтянами, "перелюбство" складалось із неправильного споріднення з иншого жінкою. Божя жінка є Сион, з котрої родяться сини Божі і котра представляє організацію Єгови. "Жінка" Сатани, се Вавилон з котрої родиться насіння Вужа, що служить йому. Для кого-будь з синів Божих мати спільне споріднення із диявольською жінкою, т. є, з диявольською організацією, то се після значіння св. Письма, значить духове перелюбство. Хто поповнить таке перелюбство, той є спонуканий самолюбством, чтобы задоволити свое власне самолюбне бажання. Про се написано є в св. Письмі: "Просите, та й не приймає, тому що погано просите, щоб обернути на розкоші ваші. Перелюбники і перелюбниці! хиба не знаєте, що любов світа цього — вражда проти Бога? Оце ж, хто хоче бути приятелем світу, той стається ворогом Бога." — Якова 4: 3, 4.

"Особа що є порушена самолюбним бажанням дістати якусь ласку від організації Диявола, здається є ясно заключена в дефініції "перелюбника", як се подано в повисших писаннях. "Не ходіть в жадному ярмі з невірними; яке бо товаришування праведности і беззаконня, і яка спільність світа з темрявою? Яка ж згода в Христа з Велиялом? або яка часть вірному з невірним? І яка згода церкви Божої з ідолюською? бо ви церква Бога живого, яко ж рече Бог: вселю ся в них, і ходити му; і буду їм Бог, а вони будуть мені люде". — 2 Корин. 6: 14-16.

"Вірні свідки Єгови мусять цілковито відлучитися від організації Сатани, і не можуть "до нечистого приторкатись". (2 Корин. 6: 17, 18) Кождий, що лишється в Божій організації мусить цілковито й всеціло посвятитися Єгові й Його царству, і його напням ділання мусить бути так ясний і прямий до Господа, що там не може бути найменшого сумніву де він стоїть.

"Так і Господь, через свого пророка тут заявляє, що Він є проти "тих, що божаться лживо". Коли хтось посвятиться чинити волю Божу, то тим самим він годиться бути вірним Богу; і если він відмовиться дотримувати сей обіт, такий є тим, що "божиться лживо". (Ис. 78: 10) Такі фальшиві одиниці се ті, що беруть імя Боже на дарме. (2 Мойс. 20: 7) Єгова протиниться таким людям, і Його прокляття спочиває на них. (Захар. 5: 3, 4) Написано є відносно таких, що "божаться лживо", що вони є "горді, хвальки, злоріки, [ті що спричиняють зло иншим], непослушні родителям [приказам Єгови і законам Його організації], безвирозуміння, переступники завіту, і про котрих Бог для

свій протиний суд, і заявляє, що вони є гідні смерті". — 2 Тим. 3: 1-5; Рим. 1: 30-32.

Так і Бог Єгови, через свого пророка, тут каже, що Він є проти тих, "що вдержують плату поденного робітника". Господь нанів своїх робітників працювати в Його вниши, і тепер вони отримали з Його руки "по денару", себто, "нове ім'я, яке уста Єгови дали їм". (Мат. 20: 2-15; Іса. 62: 1-3) Протиники се ті, що стараються перешкодити нанитим робітникам працювати у вниши. Се вони чинять стараючися стримати їх від уживання "денаря" в службі Єгови яко Його свідки. Навіть в сім пізнім часі між нанитими були такі одиниці, що нарікали, тому ті навіть робітники пізніше отримали таку саму повну плату. Всі ті, що вповні посвятилися Богу й Його царству, будуть радуватися бачивши, що робітники сильно працюють разом і стараються всіма силами чтити ім'я Єгови. Вірні не будуть протинитися ані в якийсь спосіб перешкоджати роботі, але будуть радісно занятися з їх братами в службі чтити ім'я Єгови, радісно несучи наруги які впали на Господа Ісуса Христа на Його вірність до Його Отця.

22 Так і Господь через свого пророка Малахію, тут каже, що Він є проти тих, що "притисняють удовиць і сиріт". Сьогодні є багато людей на землі, що є доброї волі до Бога, Дателя, що не чули о правді, й не мали нагоди прийняти її і стати по стороні Єгови, такі є дійсно "сиротами". Вдова се жена, (символ, якої будь організації), що не має мужа. Єгова є чоловіком своєї жени, або організації. (Іса. 54: 1-10) Є організації у світі, у котрих багато одиниць очевидно бажать служити Господеві, але стримані представителями Сатани, і такі організації в дійсності є вдовами, бо хотяй вони називають Бога своїм мужем, то Він відкидає їх. Написано є: "Ось бо віра чиста і неопоганена перед Богом і Отцем, щоб одвідувати сиріт і вдовиць у горю їх, і держати себе неопоганеними од світа. — Якова 1: 27.

23 Ось так Господь, через свого апостола, пояснює правдиву "релігію". Релігія, яку практикують організації під диявольським назором, складається із формів і церемоній, які зневажають Бога і Ісуса Христа. Се правдиві послідователі Ісуса Христа, котрі є помазаними свідками Єгови, що практикують чисту релігію внянену Яковом, і се вони роблять через регулярне і постійне одвідування "вдів" у світі, себто, ті організації, що бажать пізнати Бога і Його царство; і ті "сироти", що сумують і плачуть задля гідоти яку вони бачуть між людьми і котрі жаждуть і прагнуть справедливости. Се є формальне і регулярне діло сих одиниць одвідувати й потішати їх показуючи їм правду. Се є точно те, що свідки Єгови виконують сьогодні. Всяка інша формальна або регулярна робота в ім'я Господа є фальшивою релігією. Очевидно апостол тут уживає слова "правдива релігія", котру практикують багато організації в ім'я Госпо-

да, але котра в дійсності є диявольським формалізмом. Много люди протиняють ся роботі свідків Єгови, і сі протиники гноблять "вдови і сироти", як се описано повисше; себто, коли вони побачуть що хтось шукає правди і справедливости, такі протиники стараються перешкодити таким шукаючим правди. Між такими протиниками є заключені й ті, що називають себе слугами Божими, однак котрі, если б можливо, стримали б свідків Єгови від несення вістки потіхи для Фонадабів, або "инших овец", котрі становлять "велику громаду". Се "вдови" і "сироти", що шукають дороги праведности, котрим вість мусить ся нести, і котрі вскорі будуть становити велику громаду. Нести сю вість правди для таких є частю иннішньої роботи тих помазаних свідків Єгови. Протиники й гнобителі згадані тут пророком се ті одиниці, що не "тримають себе не опоганеними від світа", як се описує Яків, але вони мішають ся із організацією Сатани і через компроміс або инше средство шукають ласки від неї. Се є завдана задача для позатипічних Левітів, по їх очиненню, іти між людей і "потішати всіх сумуючих" і назначити таких, даючи їм розумне вирозуміння Божого заміру. (Іса. 61: 2; Езек. 9: 4) В Сионі є такі, що мусять отримувати потіху, і є також такі, що шукають дороги до Сиону і бажать потіхи, і котрим вірні свідки Єгови несуть вість потіхи. Що тут сказано є в гармонії з *Вартовою Баштою* з 15. вересня, 1932 р., а радше додатком.

24 Єгова є також проти тих, що "відлихають від себе приходня"; "що відганяють від себе чуженця" (*Ротердак*); "що чинять несправедливість чуженцям." (*Лісар*) В теперішнім часі є надто много доказів, що велика несправедливість діється тим, що були чуженцями до царства Божого і котрі тепер шукають дороги до Сиону. Всі посвячені Богу й Його царству, і всі що шукають дороги до Сиону, є чуженцями в світі Сатани і для Його слуг, що управляють справами землі. Сі знаходять вираз в словах псалмиста: "Я стороний на землі, не крий від мене заповідей твоїх!" — Пс. 119: 19.

25 Ісус сказав, що Він є чуженцем і всі Його послідователі є чуженцями у світі Сатани. (Мат. 25: 35) Ті що люблять Бога не є бажані організацією Сатани. (Соф. 2: 1, *ант. вид.*) Між такими є заключені "инші вівиці", або велика громада. Позатипічні Філістії, будучи диявольськими головними представителями на землі, не навидять чуженців і роблять їм велику несправедливість на землі. Фонадаби мешкали в шатрах, і символічно вони говорили, що вони є подорожними у сім лукавім світі, виглядаючи царства справедливости під Христом. (Ерем. 35: 7-10) Всі ті, що стараються віддавати пошану Богу й Христу є чуженцями у сім світі. З причини підюджування Римо Католицької Гієрархії політичні володарі стараються осушити товпу чуженців із землі, тому що вони дають свідокство про ім'я Єгови і Його справедливу організацію.

Коли сі посвячені Господеві йдуть до служби, ворог старатиметься вигнати їх з міста; і коли вони йдуть від дому до дому давати свідчення про царство, Динвольські представителі стараються вигнати їх із тієї місцевости. Ділаючи за поводом Римо Католицької Гієрархії, свідки Єгови і їх послідувачі є опрокинуті і права їм відмовлені в судах і через інші правительственні сили в краю. Рута представляла клясу, що була чужою до Божої організації, і її жорстокі кривні старались віддалити із краю її і клясу котру вона представляла. Так і сьогодні є ті, що називають себе в правді і котрі кладуть каміння спотикання на дорозі свідків Єгови і Понадабів, через розказування їм, що се не є ще час на збирання великої громади, але треба чекати на більше відповідний час. Розуміється, така промова, се заповідання несправедливости чуженцеві, й хто чинить таку несправедливість, той покаже своїм напрямом, що він не боїться Бога. Хто так перешкаджає Господній роботі, той ніяк не розуміє відкриваючихся пророцтв Божих. Тому що вони не є цілковито за Господом, тим самим вони є проти Господа і показують, що вони не мають виrozumіння й не можуть мати ясного виrozumіння. (Дан. 12: 10) Для тієї причини вони не отримують Господнього виrozumіння і не мають "Господньої радости". "Він бо благословить тих, що бояться Господа." (Пс. 115: 13) "Справді, близьке спасення його для тих, що бояться його, щоб слава його була на землі нашої." (Пс. 85: 9) Боятися Бога значить "ненавидіти зло; гордощі, високомірність, злість і двоязичні уста мені ненависні." (Прим. 8: 13) Ті що перешкаджають роботі Господній, або стараються перешкодити в ній, ті є переступниками або лукавими, і відносно сих є написано: "Переступ беззаконника каже в серці його: Нема страху Божого перед очима його." — Пс. 36: 1.

"Ми тепер жнемо в дню Єгови, коли його робота мусить бути виконана в послушенстві до його приказів; і Він в жадний спосіб не указав, що, розпочавши раз роботу, ми повинні знеохочувати кого в тій роботі або упустити руки від ревного виконання його роботи. Господь відкрив своїм людям ті "вівці", що становлять велику громаду, і що теперішнє припоручення

і робота вірних останків є нести сю вість тим, що шукають правди й справедливости. Се вони мусять виконувати тепер, і всяка промова, що робить вплив на стримання роботи, така робота є насильством Божої організації. Ті що посвятилися Господеві будуть послушні його приказам і чують його, що Він каже до них тепер: "Нехай не опадають руки в тебе." (Софон. 3: 16) Отже необачні, що перешкаджають активній й живій роботі в несеїню вістки царства Понадабам, чинять несправедливість чуженцям і насильство Божому Слові.

"Бажання сняти в очах людей становить самолюбство; і коли таке самолюбство є ужите щоби стримати роботу Господню, то се є заповідання великої несправедливости для тих, що є чуженцями для сатанської організації і котрі шукають дороги до Божої організації. Щоби мати признання великого Судді і принести перед Ним жертву в праведности, той мусить позбутися всякого самолюбства, а головню бажання отримувати признання від людей. Хто злюбить слухати, що про нього говорять, що він є дуже мудрий і ученик, — такий знаходиться на небезпечній дорозі. Ся велика проба є тепер на тих, що зробили угоду чинити волю Божу, після пророцтва записаного через Малахію: "Хто встоїть?" себо, хто останеться сталим і затримає невинність до Бога у великій пробі? Певним є, що Єгова не затримає нікого у своїй організації хто самолюбно або не цілковито посвятився йому, і хто з цілого серця не пошрає його справи. "Ще ж до того від доморядників вимагають, щоб кожного знайдено вірним." (1 Корин. 4: 2) Бог не дозволить, щоби гордість і амбіція перейшли без уваги. Господь перепроваджує свої власні справи, і се не є повинність жадного чоловіка казати, що "робота Господня є без цілі". Хто каже так, той ставить себе в опозицію до Господа, і неначе говорить: "Господь не знає як провадити своїм ділом". Псалмїста каже до тих, що згодилися служити Богу: "Полюбіть Господа, всі його праведні! Вірних сохранив Господь, а сповна відплатить тому, хто живе в гордині. Будьте сильні і майте в серці одвагу, ви всі, що вповаєте на Господа." — Пс. 31: 23, 24.

(Прод. слідук.)

МАЛАХІЯ

[Перекладено з англ. "Вартової Башти" з 15-го вид., 1936]

А всім відступникам і грішникам — несподїє, і хто Господа покине — затратиться." — Іса. 1: 28.

ЧАСТЬ 2.

ЄГОВА не змінється. У почині він виразив свою ціль, і та ціль буде виконана, як се Він сказав в писанню: "Я бо сказав — і доведу се до кінця." (Іса. 46: 11) "Звісні од віку Богові всі діла його." (Діян. 15: 18) Він замірив

вибрати із світа людей для свого імя, а іменню, 144,000 членів його царського дому; і зібрати до себе громаду "нишних овець", Понадабів або "велику громаду", і се Він зробить усвій спосіб і час, після своєї волі. Він висказав замір

стити землю й небо із усіх річей, що перешкаджать або стараються перешкаджати Його роботи. Він зазначив виразно у своїм Слові, про що не може бути сумніву, що Він вимагає повної й цілковитої вірності до себе усіх тих, що отримують Його ласку. Він знищить лукавих і схоронить праведних. Всі чинителі беззаконня пропадуть.

В гармонії із сьм заключенням Господь каже через свого пророка: "Я бо — Господь, я все той самий; через те ви, сини Якові, а не вигублені." (Мал. 3: 6) Після перекладу *Роттердама*: "Через те, що я Єгова не змінився, тим то ви сини Якові не вигубли цілковито." Бог предвидів клясу, що буде отримувати Його ласку; і розуміється, Він міг був наперед знати одиниці, але Він сього не зробив. Він не вважає на лице особи. Його ціль є схоронити собі останок для оправдання Його імя. "Сини Якова" котрі не погибли — се останок, бо се писання відноситься до кінця світа, де ми тепер знаходимося.

Чому ж сі сини Якова не погибли? Бо вони випробували огнем великого Переплавителя і перейшли через огонь задля їх віри й вірності, і затримання їх невинності до Єгови. Вони будували на властивім фундаменті, Ісусі Христі, "і Його розп'ятім", і коли огонь спалив "сіно, дрова і очерет", то вони радувалися, що вони є на стороні Господа, і далі стояли на віковичній Основі. Вони затримали їх невинність до Бога, і тепер вони мусять всегда берегти їх невинності до Нього. Тут знова Господь висказав свій замір вигубити лукавих і схоронити праведних: "Бо, хоч би в тебе, Ізраїлю, було стільки люду, як піску в морі, то тільки малий лишиться останок, що навернеться до Бога; се бо безмірна справедливість призначила таку погибель." — Іса. 10: 22.

Єгова любив Якова тому що він показав триваючу віру в Єгову і тому отримав Боже призначення. Отже Яків представляв громаду, що любить Бога, і котра доказує її любов через вірне послушення до Нього. "Якова злюбив я, а Ісава зненавидів." (Рим. 9: 13) Так і Бог ненавидить клясу, котру Ісав представляв. Бог указував свою любов до Якова і Ісава аж покіль Ісав не показав бути невірним до Бога. (Жид. 11: 9-21) Відносячися пророчо до сих двох кляс, що були представлені через Езава і Якова, Господь велів Малахії написати: "Я полюбив вас, говорить Господь. Ви питаєте: У чому показалаась любов твоя до вас? — Хиба ж Езав не брат Яковів? говорить Господь? а однакже я полюбив Якова, а Езава я зненавидів, так що гори його поробив безлюддем, а наслідде його — пробутком шакалів." — Мал. 1: 2, 3.

Закон Божий є виразний і ніколи не змінюється; і відносно вірних і лукавих Він каже: "Господь хоронить всіх, що люблять його, а беззаконних погубляє." (Пс. 145: 20) Коли Його замір буде виконаний, тоді Єгова буде мати очищену вселеншу і кожде живе сотворіння буде на Його стороні співати Йому хвалення. (Пс.

150: 6) Люди, зачавши йти слідами Ісуса, повинні пам'ятати про незмінний закон Єгови. Жадний чоловік не може йти правою дорогою хиба що він кормить свій ум дорогоцінною поживною о яку постарався Єгова.

Вірні апостоли Господа Ісуса Христа вважалися за отців тих, що опісля прийшли до церкви. (2 Петр. 3: 4; 1 Йоана 2: 13) Се не значить, що їх треба називати "отцями", але Господь ужив їх, щоб вони прилюдно призвали інших, що приходили до Його організації і тому можна на підставі св. Письма сказати, що ті сини Божі були народжені апостолами. Як се Павло зазначив: "Не надаром вам се пишу, а яко дітей моїх любих остерігаю. Бо, коли б ви мали й ти-сліч наставників у Христі, та батьків небагато; бо в Христі Ісусі благовістем я вас появив (зродив)." — 1 Корин. 4: 14, 15.

В недовгій часі по смерті апостолів настало відпадування від віри. Декотрі відступаючи від Господа зачали нарікати і знаходити помилки в установленій церкві Господом і Його службі. Ті противники нарікали на спосіб провадження церкви, тому що людям не віддавалось чести. Від тоді аж до сьогодня самолюбні й амбітні люди, що називали себе бути посвяченими Господеві знаходили помилки і нарікали. Вони не зважали на прикази Єгови, великого Отця і Життя-дателя, і наущення їх матери, Божої організації. (Прип. 6: 20) Отже вони посідають того самого духа як ті, що були невірні за днів Ісуса і апостолів. За днів апостолів такі люди, що признавали себе бути в правді, Павло описує такими словами: "І слово їх, як гангриня (рак), мати ме жир. З таких Тимедей, і Филит, котрі проти правди согрїшили, говорячи, що воскресенне вже було, і перевертають деяких віру." (2 Тим. 2: 17, 18) Такі люди займалися порожньою балаканиною і вперто стояли при своїм самолюбстві. Між посвяченими Господеві знаходилися всегда така кляса. Писання виразно заявляють, що міркуючі й крикуни відступили від прав Божих і сталися дітьми їх отця Диявола. Ісус говорив про таких у своїм часі, кажучи: "Сим же сьвідкуете самі на себе, що ви сини тих, що вбивали пророків. І ви доповнюєте міру батьків ваших. Змії, кокло гадюче, як утїчете від суду некогого?" (Мат. 23: 31-33) Бог не робить своїх законів для певних одиниць, а увільняє від них інших, але Він пристосує його до всіх однаково. Питання є чи сотворіння поставить себе в границях приписаного закону Господнього.

Дехто добровільно відвертається від Господа і Його приказів, підчас коли інші йдуть під якийсь вплив або стають байдужні до їх задач, і сі також відвертаються від Господа. До таких Бог каже через свого пророка: "З часу отців ваших відступили ви від заповідей моїх та й не певните їх. Верніться же до мене, так і я вернусь до вас, говорить Господь сил небесних. Ви питаєте: Як нам вернутись?" (Мал. 3: 7) Тут проситься тих, що пішли мильною до-

рогою, щоб вони повернули до Господа, себто, навернулись від байдужности і недбалства і звернулись цікавито до справ царства і оправдання Єгового імя і стали всеціло й зовсім по стороні Господа. Не піддавайтесь під злий вплив людей і не страхайтесь людей, що провадять у сіті Диявольські, і котрий то страх Диявол уживає, щоби злапати боязких. (Прип. 29: 25) Відверніться від ідолопоклонників і від усякої звязи із диявольською організацією і не миріться ані не майте нічого до чинення із тією лукавою річею.

* Зі старинних часів маємо примір із первосвященника Еліяшава і Аммонія Товія. (Неем. 13: 4-28) Єгова полишив для них отворену дорогу повернути до Нього нім один із них пішов до крайности, себто, если хтось з них бажав шире бути в гармонії із Богом. Той міг повернути до Нього. Господь каже: "Поверніться до мене, а я повернусь до вас", т. є, і милосердю, як се Він виразив через свого пророка Захарію. — 1: 16.

2. Однак здається, що дуже мале число із тих, що пішли мильною дорогою, навертаються коли-будь назад. Коли хтось з причини самолюбної амбіції ступить на мильну дорогу, тоді він стає засліплений до факту, що він поступає противно Божій волі. Він не розуміє свого споріднення до Господа. Він може дуже ревниво навчати інших про конечність дістати вирозуміння, але відійности він самий не має вирозуміння, після значіння Писання. Вирозуміння значить знати і оціняти властиве споріднення сотворіння до великого Сотворителя. Його привилей і задача ходити покійно з Господом Богом, що значить, що він мусить цікавито бути посланим Божому Слові, і не мати ніякого самолюбного бажання виконати свій власний замір без ріжниць як за мудрого він вважає себе. (Мих. 6: 8) Ізраїльтяни, що були віддали від Господа, були прообразом на нинішні з імена Християни, котрі не бачуть ані не оціняють властивого споріднення сотворіння до їх Сотворителя; тим то ті Ізраїльтяни сказали до Господа: "Як нам вернутись?" Це питання не було поставлене ними, щоби знайти в чім вони согрішили. Те саме можна сказати і про тих, що вважають себе на правій дорозі, але не є. Такі думають про себе висше чим вони повинні думати і вважають себе за невинних і без помилок, отже що вони не відступили від Господа і Його заповідей. Задля цієї причини сі невірні не люблять коли їм сказати, що вони не є на правій дорозі. Коли звернути їм увагу на їх відступлення, вони гнівються на тих, що кажуть їм се; і се показує, що вони є дуже немудрі. "Хто хоче кепку на навчати, наживе собі неславу, а хто докоряє безбожникові, сказу собі чинить. Дай науку мудрому, — зробиться ще премудрійшим, вмудрій правдодушного, а він своє знання примножить. Почин премудрости — страх Господень, а пізнання

святото — се розум." (Прип. 9: 7, 10) Тут Писання виразно кладуть правило, що хто Бога не боїться, той — нерозумний після виводів св. Писма, а щоби він міг дістати мудрість, то він мусить пізнати Святого і своє власне споріднення до Всевишнього.

"Єгова відповів на се зухвале питання поставлене через невірних, котрі ще вважають себе за безвинних, і сказав до них: "Хіба ж годиться людині обкрадати Бога? "Ви ж мене обкрадаєте. Спитаєте: В чім же ми тебе обкрадаємо? Десятинами й первоплодами." (Мал. 3: 8) Невірні й гіпокрити кажуть, що вони є на стороні Бога і бажують віддати Богу все, що Йому належить ся від них, і вони навіть і не думають обкрадати або ошукувати Господа. Щодо щирости і чесности тих, що так кажуть, то самий Господь є Суддією. Він знає мотиву, що порушує всіх до діла. Самий Господь відповідає на питання: "Ви... мене обкрадаєте." Як можна се зробити, коли ж Господь на небі, а ошуканці на землі? Господь Єгова має певні справи на землі, а головно від 1914 р., коли то Він вислав свого Царя володіти, і від 1918 р. коли Він зачав відділювати правдивих від фальшивих, і коли Він поручив усі земні интереса царства вірним, назвавши їх "вірним і розумним слугою" клясою. Всі що є в угоді з Богом повинні жертвувати щось для попертя й поширення царства, бо все їхнє належить до Господа, а ті справи царства на землі треба доглядати в імя Господа. Повинність таких є вважно берегти сі справи царства і треба доглядати щоби виконати свої задачі що тичаться справ царства. Щоби догодити Господеві, вони мусять бути вірні, виконуючи їх задачі після закону Божого. Задля само-оправдання ті маленького вирозуміння одиниці, що їм бракує мудрости, кажуть до Бога: "В чім же ми тебе обкрадали?" Мудрий чоловік бажав вчитися, щоби він міг ходити правдою дорогою, замість оправдувати свій напрям. Він у великій покорі й сокрушенню серця просивби Господа щоби Він провадив його вічною дорогою ради Його власного імя й навчив його правди. Але ті, що трималися релігійного формалізму і ходять на зібрання і слухають викладів, щоби показати себе праведними, і котрі посвятилися так званому "виробленню характеру" і котрі віддалися на погляд побожному практикованню, такі є засліплені до дійсних обставин в котрих вони знаходяться. На питання таких одиниць Господь відповів, що вони обкрадають Його "десятинами й первоплодами". Ізраїльтяни мали платити десятину в Єрусалимі. (3 Мойс. 27: 30-32) Авраам платив десятину цареві Мелхизедекові, священникові Всевишнього Бога, і він робив се як для Бога. (1 Мойс. 14: 18-20) Правдивий син Авраама, як і вірний Авраам, віддасть Богу і Його Цареві, Ісусу Христу, те, що ті десятини представляли. (1 Мойс. 28: 20-22) Навіть Левіти, котрі не мали наслідка в землі, платили десятину Божому первосвящен-

ників. (4 Мойс. 24:30) Се вони робили для підтримання храму, і тих що служили в храмі, і для сєї цілі від людей вимагалося платити десятину й приносити їх жертви. — 5 Мойс. 12: 19; 14: 27-29.

"За днів Неемії се пророцтво Малахії мало своє менше сповнення. Ізраїльтяни занедбали сповнити їх задачі після приказу, і тому Неемія остро пригадав їм о сїм. "Ще ж довідався я, що левітам не дають честки, та що Левіти й сьїніці, що робили своє діло, порозбігались, кожний на своє поле (задля браку поверта в службі храму). І докорив я старшинам і сказав: Чому опустили ми дім Божий (коли так багато робітні, а робітників мало)? І я зібрав їх і поставив їх на їх місце (в храмі). І всі Юдеї стали приносити десятини пашні, вина та оливи в комори. І приставив я до комор Шемлаю, сьвищенника, та письменика, Садока, та Фараю з левітів, а при їх Ханана, сина Закхурового, сина Маттанішого, бо їх уважали за певних. І їм поручено роздавати частки братам своїм. Згадай про мене да се, Боже мій, й не затри щирих діл моїх, що я вчинив задля дому Бога моего й служби при йому!" — Неемія 13: 10-14.

"Цілковите сповнення сього пророцтва взяло місце в часі праці Божої церкви представленої через Ілію й Елисея. Протягом того часу бунтівники і інші, що були недбалі, займалися самолюбними речами замість сповняти заповіді Господні і звіщати про Його імя і Його царство для інших, що бажали чути. Се була правда в часі періоду Ілії, а ще більша правда в часі Елисея, коли храм відбудовувався і суд відбувався.

"До тих, що не хотять і відмовляються зв'язати на докір Єгови, Він каже: "Тяжко ви прокляті, за те, що ви — весь люд — мене обкрадаєте." (Мал. 3:9) Се є виразне і урочисте заявлення Єгови, що неминуче знищення впаде на відкинуті одиниці; і Бог тепер вимагає від своїх свідків, щоб вони повторили се в Його імя, щоб і інші чули. Хто занедбав вірно попірати роботу Ілії аж до кінця 1918 р., і страх тепер спричиняє занедбувати або відмовити ся попірати сердечно роботу Елисея, стягнуло прокляття на них. (Мал. 4: 5,6) Ціле "Християнство" і "лукавий слуга" кляса, "чоловік гріха" і "вибрані старші", що не хотять поправитися, здається ясно є заключені в тім заявленню Господнім. Такі не попірали справ царства, котрому свідки Єгови служили і тепер служать, але, протинно, роблять всяку можливу річ щоб ошукати, мильно представити, і перешкодити роботі царства. Такі миркачі й противники не віддають слави Богу і Ісусу Христу, ані вони не інтересуються оправданіям Єгового імя. Вони дбають лише про себе, і, як се апостол сказав, "їх живіт є їх богом", а Господь відкинув їх геть. (Рим. 16: 18; Філіп. 3: 19) Єгова остеріг Ізраїльтянин устами своїх пророків, і тепер Він остерігає через своїх свідків звертаючи увагу на сї пророцтва. "Если ви не будете слухати, і не по-

ложите се у своїм серці, щоб віддати славу моему імені, сказав Господь сїд, тоді я пішлю прокляття на вас, і прокляну ваше благословення; бо я прокляв їх уже, тому що ви не берете собі сього до серця." — Мал. 2: 2.

"Те прокляття, що впало на натуральний Ізраїль, становило знищення їх земних плодів через град, посухи і сарану. (Аггея 1: 11; 2: 17; Йоїла 2: 25) Овоч падав із виноградни перед тим ним він достиг, отже люди не отримували Божого благословенства. (Мал. 3: 11) Се представляло що має власти при кінці сїві на тих людей, що зробили угоду чинити волю Божу але котрі занехали виконувати її.

"Тоді Єгова показує яку відповідальність Він положив на тих, що зробили угоду чинити волю Божу, а та відповідальність є, що вони мусять попірати справи Його царства. Ізраїльтяни ошукували Бога сїм, що вони приносили лише часть із приписаної десятини для Господа. Вони думали ошукати Бога, і до них Він казав: "Нї, проклят зрадливий, що мавши в череді своїй здорового самця й обрізши себе обітом, Нині Єгова благословить своїх людей як ніколи перед тим достарчаючи їм подостатком правди про себе й своє царство. Хотят ті правди є дані для їх потїхи й надїї, то однак вони не повинні самолюбно тримати їх лише для себе, а передавати їх іншим. Сї правди є дані Його людям, щоб вони несли їх іншим людям і звертали увагу на них і сїм чином "потїшали сумуючих" і що є голодні й прагнуці правди.

"Ті що були просвічені правдою мусять признати Єгову яко Дателя, і се зробити через несення овочів царства для інших, що шукають правди. Се було представлено через даній приказ відносно Левітів, чужоземця, і сирїт і вдів. (5 Мойс. 14: 22-29) Всі що є вповні посвячені Богу й Його Цареві мають ось таке гасло: "Робота Бога Єгови мусить поступати вперед, отже ми всякого часу є за Єговою і Його Оправдателем." Такі вірні одиниці оціняють привилей підтримувати службу храму, а се вони чинять приложивши свої найлуччі старання голосити вість царства. Вони приносять повну міру їх десятини у комору Господню, і такі йдуть за порадою псалмїста, і "дають славу імені його, приносять дари на жертву, ввійшовши в двори його. Поклонїтесь Господеві в пишній сьвятинї його. Сповнісь страхом перед ним, ціла земле!" — Пс. 96: 8, 9.

"Комора" Господня, се дім Його скарбника. (Неем. 13: 12, 13) Тією коморою був Божий храм в Єрусалимі, котрий представляв храм з Його великої організації. "Ті десятини були для підтримання роботи в храмі. Ті десятини були принесені там, щоб в моїм домі був покарм", не для Єгови, але для Його активних слугів, що були заняті в службі храму. Так і тепер ті що приносять їх повну міру служби для Господа, то сїм вони не приносять жадної користі Господеві, але се дає їм нагоду доказати їх по-

сміти і затримати їх невинність і мати частку в оправданні Єговою імя. "Випробуйте мене, говорять Господь сід." Як? Через доказання, що ми знаємо що Бог дотримує свою сторону угоди після Пого обітницї. Віру показується або доказується ділами. Се не становить спокушання Бога, але се є сповнення Пого приказів. Сказав Господь: "Випробуйте мене... чи тоді не повідишчию я вам отвори небесні й не пошлю вам благословення над міру?" Ось так Господь дає заповнення, що хто зважає на Пого прикази й посвятитися цілковито Пому, для того Він пішле дощі правди і відсвіжаючу росу радості, й сям чином дасть силу своїм людям, по чім наступить багатий видаток оновів від нього. Такі обітницї були дані людям при зробленню угоди вірності в краю Моаб, і се представляло великі благословенства зіслані на вірних, котрі є в Пого угоди о царство. — 5 Мойсея 11: 13-15; 33: 13, 28.

"Ті щедрі благословенства виходять від Єгова для тих, що є вірні Пому. Він каже: "Я пошлю вам благословення над міру." "Аж покинь не буде вже місяць". (Ром.) "Аж покинь не буде більше чим треба." (Лікар.) В 1919 р. Господь приказав своїм людям пильно займатися роботою в храмі. Тоді було много нагодів до служби, і так нагода продовжується від тоді аж до тепер. На тих, що безнерестанно служать Богу і Пого Цареві, Він післав численні благословенства. В тім часі з неба впала велика злива або дощ правди, через се, що Бог відкрив своїм людям пророцтва і дав їм покари так, що вони співали з радістю, і казали: "Чудні діла Пого в наших очах, і ми будемо вельми радуватися в них." В тім часі Господь установив друкарні й інші машини до праці, і приготував много людей для сих машинів і також до інших місців в Пого службі. Він дав їм много різної літератури і книжок, котрі містили Пого вість і великі розв'ясити їх людям і потішати тих, що шукають праведности. Додавши до сих привилеїв Господь слав свою вість через радіо, транскрипційні машини, грамофони, голосо-апарати, котрі то машини були ужиті й побільшили нагоду для свідочства для володарів як і для звичайних людей. Помазаники ділилися сими благословенствами разом, і тоді вони зрозуміли, що вони не мали місяця досить номістити всі ті благословенства і нести сю вість для всіх, що бажать її. Вони мали велику радість і ще радуються в несенню вістки для "інших овець", або Понадабів, повідомляючи їх, що би вони несли оwoчі царства іншим, що є голодні правди. Все се вони робили на славу Бога Єгови, щоб оправдати Пого святе імя. Вони з радістю памятали приказ Господень: "Шануй Господа приносимами з мабна твого й з першоплодів усього, що Бог тобі зародить. А набути будуть гума твої і тискари в тебе будуть переливатись молодим вином." (Прип. 3: 9, 10). Вони дійсно закушали сих обіцяних благословенств.

"Християнство" і "старі", що "сміли єви" висмівають сво думку, що Єгова має людей на землі, котрих Він благословив до сієї віри. Пінні, що бажать снати в очах інших, підказали б колоду під колеса колесини Господньої; а однак у вічі сього вірні радісно поступають вперед, співачи хваления Всевишньому і Пого царству, і їх благословенства дальше поміожують ся. І тепер Він дає їм нагоду погнати назад на пать, яким вони пішли і позачити о які чудові дари и благословенства Бог постарався для них, і се побільшає радість вірних.

ВІН ОБОРОНЯЄ ВІРНИХ

"Тоді Єгова висказує до останка слова заохочення й потіхи в сїм: "Задля вас я відверну вспку прожер, щоб не пустошила в вас плоду земного та й виноградина в вас на полі не буде без плоду, говорить Господь Саваот." (Мал. 3: 11) Святиня будучи очищена, Господь зробив ясу ріжницю між вірними а невірними позатиничними Левітами. Через очищення святині Єгова докорив "вибраним старшим" і "лукавому слугі" класі через відкинення обох від себе і відкрив їх через се, що Він оголосив правду про них і дав довідома іншим о сїм. Релігійісти "Християнства", під провідництвом Римо Католицької Гієрархії, котра признає себе за представителя Бога й Христа, напевно отримає поражаючий докір від Господа, і то в скорім часі. Такі одиниці старалися перешкодити останкові нести вість царства до людей доброї волі і гірко противилися і шукали знищення свідків Єгови. В сїм чині вони ділали яко агенти Сатани, вікоданиого Вужа, котрий є головним губителем. Він вислав своїх земних представителів, насиня своєї жемі, із заміреним винубити насиня Божої жемі, котрий є Пого останок, і се він робить тому, що останок є послушний приказам Господа Єгови і мають свідчення Ісуса Христа. (Олкр. 12: 17) Тепер Римо Католицька Гієрархія, "лукавий слуга" класа, і вибрані старші, незадоволені муркачі, всі вони ділають в однім напрямі проти вірного останка, котрі є свідками Єгови на землі. Щоби дати вірним заповнення й потіху, Господь каже до них: "Я докорю губителеві за вас". Се Він зробить тому, що губитель зважає імя Єгови, і коли Пого свідки возвеличують Пого імя, то однак вони самі є безрадіні проти ворога. "І сказав Господь (через ангела) до сатани: Нехай загрозить тебе, сатано, Господь, вибравши собі Єрусалим! Хіба він [останок] не головня, вихоплена з огню? (Зах. 3: 2) "Тверезіться, нилануйте, бо протиниш вас, диявол, як лев рикаючи, ходить, шукаючи кого пожертв." (1 Петр. 5: 8) Коли хтось ставиться гордим і увальком і супротивляється заповідям, такий стає частю товни Сатани, про котрих Господь каже: "Ти погрозив бутням, проклятим, що відступають від заповідей твоїх." — Пс. 119: 21.

"В теперішнім часі Сатана, той вікоданий

Важ, через свої численні земні слуги, онукує много людей. Ті агенти відкладають на бік науку Слова Божого і замість них ставлять теорії людей, і сам чином онукують многих. Сі безстыдні майбутні учителі стараються цензурувати все, що говориться до людей. Вони сталися духовними перевірителями збіжжя, подібно як політикери тепер займають народні уряди і стараються перевірювати збіжжя і зменшити до-ставу поживи, щоби визискачі могли шкідли з людей. Подібно роблять і ті, що вважають себе за духовних дорадників людей і стараються перевірювати духову поживу і зменшити її і коринти їх половою, що би визискачі могли дальше рабувати людей. Диявол думає що йому вдасться все те, та Господь каже про Дня-вола: "щоб не пустишила вас пледу земного."

"Останок Єгови несе тепер людям оwoчі царства, що є "плодом земним" приналежним до Господа й Його людей, і сей плід ворог не спустошить. Бог призначив, що люди будуть чути правду, і жадна сила не зможе успішно упертися Йому. Господь каже: "Бо жезло беззаконня не спочине на долі праведних, щоб праведні не простягли рук своїх на кривду." (Іс. 126:3) "Вас же, мої віви, так говорить Господь Бог, буду судити між вівцею а вівцею, між бараном а козлом." (Езек 34:17) Тоді звернувшись до козлів, що противляться вірному останкові і стараються перешкодити людям доброї волі щоб вони не чули о правді, Господь каже: "Чи то ж не доволі з вас (ви богаті), пастиць на доброму пасовищі, що ви ще й те, що зістанеться неспасене, видонтуєте ногами, самі пете чисту воду, а остальню каламутете ногами вашими." — Езек. 34:18.

"Велика громада складається із "інших оwoць" Господнього стада, і противники Божого царства бажають зморити й зіпсувати покорми для людей доброї волі, що шукають дороги до Сиону, і тому дальше Господь каже до них: "Так що віви мої мусять пастиць на витолоченому пасовищі, й пити воду, що ви скалмутили ногами вашими? Тим же то ось як говорить Господь Бог до вас: Ось, я самий буду розсуджувати між ситою а захарчованою вівцею. Познак ви все слабе тручаєте то боком то плечем і колете рогами, аж покіль геть повідганяєте, то я допоможу овечатам моїм, і не будуть вони вже чужою користю, а розсудку між вівцею а вівцею." — Езек. 34:19-22.

"Оwoчі царства є видані силою Єгови і через Його "правдливую виноградню", Ісуса Христа. Сатана старається знищити зріст його і спричинити голод між людьми. Він перешкаджає в ріжний можливий спосіб рознесенню Божих правдивих оwoчів царства, і у своїм змаганню збудувати релігійний чинник своєї лукавої організації. Сатана спричиняє, що свідки Єгови є оскаржені за переступи, що вони займаються гандлем без дозволень, і неправильно видає много із них у тежнцю. Римо Католицька Пє-

рархія наймає много часописів щоби постійно накидалися на Божих людей і їх змаганню знищити оwoчі царства, однак вони в Богом назначеним часі всі пропадуть. Коли та грішна орда дістала контролю над більшістю радіо станицями і стримала правду від проголошення П, тоді Господь постарався о голосо-апарати, уживає транскрипційні рекорди і машини, і грамофони. Много із замчайних людей немають средства до набути собі радія, і тому повнше згадані голосо-апарати, включаючи й ручні грамофони, є дійсним благословенням і потіхою для них і великою радістю для останка. Римо Католицька Пєрархія тепер зновні є переконана, що вона дістане цілковиту контролю над світом, і тому зухвальню, гордо, жорстоко й строго вони іздять по людях. Діяльність тієї лукавої організації настрашилоб навіть свідків Єгови, если би сі вірні не мали повного запевнення від Господа, що Він вскорі знищить сю лукаву організацію, що тепер старається зіпсувати їх і шкідити людям. Замість така діяльність ворога малаб знеохотити останка, то вона приносить радість їм, бо вони знають, що день визволення для них і всіх людей вже приближився. Тим то вони радуються в жаругах які внали на них за виконання волі Божої.

"Наслідє Божого останка, визволеного й увільненого із Вавилону, є свята земля, себто, земля цілковито посвячена Господеві, і тому називається "святою землею". (Захар. 2:12) На сію то землю Єгова посилає свій дощ і росу, вірному останка, що ворог не спустошить у вас плоду земного, та й виноградню в вас на полі не буде без плоду. Ісус Христос є правдивою Виноградною, котрої останок є вітами, і з ласки Божої вони будуть нести оwoчі перед людьми згідно із волею Господньою. (Йоана 15:1-8) (Зимні й жорстокі гнобителі, котрі шукають пошкодити Божій справі, не знищать того оwoчу і не зможуть вони зіпсувати його ані страсти. І останок не поставить Господнього оwoчу на землю задля страху перед ворогом. Вони дальше несуть радісно ті оwoчі царства иншим у вічу великої бурі опозній, і чинячи се, вони чують слова збохочення від їх Господа: "у сьому прославив ся Отець мій, щоб оwoщу багато давали ви". Пророк згадує про час "в полі" що відноситься до праці Господньої, і занім він скінчить сю роботу, Він велить давати повідомлення й осторогу народам, і тоді Він дасть приказ щоб розпочинати битву. (Мат. 24:24; 14, 21) Єгова "зітре грїх" і грїшників із землі точно на час коли все буде готове. — Захар. 3:9, 10.

"Люди доброї волі, що становлять "інші віви" Господні, побачуть і зрадять, що Господне благословенство спочиває на Його вірному останкові. Видиме насіння Сатани, народи "Християнства", а головню Римо Католицька Пєрархія, тепер проклинає останок і моляться до їх бога, щоби він прокляв тих, що несуть

вість Єгови людям. Вони змовляються проти останка і діляють отверто проти останка у виконанні тієї змови проти вірних людей Єгови. (Пс. 83: 1-18) Та Диявол і ціла його організація буде цілковито побіджена в Армагедоні, і тоді, хто лишиться живим, буде радувати ся, що свідки Єгови доказали їх невинність до Єгови і що Господь визволив і схоронив тих, що люблять Його. Про таких Господь говорить: "І щасливими славити муть вас усі народи, будете бо бажаною землею, говорить Господь сил небесних." (Мал. 3: 12) "До помазанників Єгови, котрі є вірні в службі Божій аж до кінця, Він каже: "А ви будете зватися святими і священиками Господніми, величати муть вас слугами Бога нашого; будете користуватись достатками народів і славитись Й славою. І насіння (останок Й насіння Одрк. 12: 17) їх знати муть народам, а постійність їх голосна буде між племенами; всі хто їх буде знати, довідаєсь, що вони — насіння, благословене Господом." — Іса. 61: 6, 9.

"Вірою останок тепер бачить ту провізію яку Єгова зробив для них і інших, і тепер вони кажуть: "Велико радуватись буду Господом, звеселиться душа моя Богом моїм; він бо з'одягнув мене в одягу спасення, ризою справедливості обгорнув мене; мов на жениха, вложив вінєць, мов княгиню, прибрав окрасами." (Іса. 61: 10) До вірного останка Господь каже: "Будете бо бажаною землею", бо прийшов "Ангел звіту, що його бажаєте". (Мал. 3: 1) Мудрі й вірні знаходяться із ним у храмі, просвітчені Ним, і Він кермує їх напрямом ділання.

"Єгова радується у своїм останку тому, що вони є вірні й послухні до Його приказів і сим чином доказують їх любов до нього. Сій класі Єгова дав нове імя і каже: "Не будуть уже тебе звати покидкою, не будуть звати край твій пустинею, а звати муть тебе: Ласкавість моя на ній, а країну твою — замужня; Господь бо влюбав тебе, й земля твоя знов подружиться [з Господом, Головою Сиону своєї організації]. — Іса. 62: 2-4; 2 Корин. 11: 2.

"Тепер завважте велику різницю в словах Господа які Він висказав до невірної товпи. Він каже до них: "Зневажливі передо мною слова ваші, говорить Господь. Скажете: Що ж ми говоримо проти тебе?" (Мал. 3: 13) До сих невірних Господь дальше промовляє й каже: "Нема в мене ласкавості до вас, говорить Господь сил небесних, і не вгодні мені приноси з ваших рук." (Мал. 1: 10) Такі невірні одиниці здавали, що вони з Господом і показували "образ благочестя", але "сили його відшурналися." (2 Тим. 3: 5) Невірні й гіпокрити були лише пустомовниками або "вітрогонами", що звучили Господа своїми без овочними промовами. (Мал. 2: 17) Вони приближаються до Господа своїми устами, але їх серця далеко від Нього. (Іса. 29: 13) До них Господь каже: "Прогнівали ви Господа речами вашими, та й ще питаєте: Чим гнівимо ми його? Ось тим, що мовляєте: Хто чинить зло, той угоден Господеві [бо він влад

за християнина і учашає до якоїсь церкви]. Й до таких він ласкавий [бо вони плавають під пранором в Його імя, а однак ходять самолюбним шляхом, що противиться Слові Божому]; де ж той Бог, що право судить [щоб нам образити могучих в "Християнстві" через проголошення Божого суду і день Його пімсти]?" — Мал. 2: 17.

"Сі гіпокрити уживають сильних слів проти Господа. (Лісар) Вони стягнули велику зневагу на імя Господа і відвернули много людей від правди проти Бога, і сим чином служили Дияволу і його замірові. Ті побожні ошуканці Господа: "Що ж ми говоримо проти тебе?" Вони говорили й дальше говорять проти Господа через противленняся видавництва з Його Слова про Нього й Його царство які видає *Вартова Башта* і котрі доручують людям свідки Єгови і слуги. Через се, що вони противляться Його вістці, Його царству й Його свідкам, тим самим вони противляться і самому Господеві. — Мал. 25: 40, 45.

"Від коли Господь зачав суд в 1918 р., і відкинення на бік самолюбних, від тоді сі невірні плачуть і скрегочуть зубами проти вістників Господних; і про них Єгова через свого пророка каже: "А ось ви мовляєте: Шкода служити Богу, та й що нам за пожиток із того, що ми перестерігали постанови його та ходили сумні перед лицем Господа сил?" — Мал. 3: 14.

"Від часу коли свідки Єгови розпочали свою активність в 1922 р., аж до тепер, відкинуті миркачі казали і кажуть, що свідки Єгови мильно служать Єгові й надармо; вони повинні говорити більше про любов, а нічого про пімсту Божу проти світських організацій і если би ми служили Богу в такий спосіб, то ми служили б надармо, і се спричинилоб нам руйну; а сього ми не будемо робити". Вони нехтують приказаним Єгови які Він дав своїм помазанникам, приказуючи їм "голосити день пімсти нашого Бога." Вони не бачуть, що Єгова має лише один спосіб служення Йому правдиво й вірно, і тому вони відлучилися й спротивилися тим, що служать Богу в Його назначений спосіб. Ті противники є самолюбні, маючи велику любов до срібла, що є "корінем всякого лиха", себто вони мають самолюбне бажання користати для себе, отже если би вони відважно голосили правду із Слова Божого, то се не принеслоб їм самолюбної користі і через се така праця виглядає для них марною. Вибрані старші дозволяють самолюбному дусі контролювати ними, і до них Бог каже: "А ось ви мовляєте: Шкода служити Богу, та й що нам за пожиток із того, що ми перестерігали постанови його та ходили сумні перед лицем Господа сил?" Сим вони показують, що вони не мають дійсної віри ані духового виробування ані видіння і вони не бачуть користі в служенню Богу, яке се Він приказав. Вони не бачуть тепер нагоди сяти між людьми, і отримувати пошани й похвали. Іх титули і світські пошани пропали. Вони не мають більше нагоди

стояти на підвищеному місці й викладати іншим своє власне висношення і висказувати свою мудрість і бути признаними за учителів і проповідників, і тому вони кажуть: "Що нам за користь того...?" Один із таких недавно сказав: "у Вартової Башті нема досить матеріалу щоб я міг приготувати виклад для братів." Очевидно він висказав свій власний стан, показуючи снім, що він не має духовного вирозуміння що Господь дає своїм людям. Такі люди, будучи порушені самолюбством, не добачують Слова Егови котре висказав Його ангел до них; що посвятившись чинити Його волю і котрі є в лнії до царства: "І заповідь ангела Господень Ісусові і сказано: Так говорив Господь сил небесних: Як ходити меш дорогами моїми й будеш пильнувати сторожі моєї, то будеш судити дом мій й наглядати над моїми дворами. І дам тобі в підмогу з тих, що стоять отгуг." — Захар. 3:6, 7.

"Перед людьми ті противники виглядають дуже поважні, урочисті й побожні, і так вони кажуть до себе і до інших, що бажають слухати їх: "Та й що нам за користь із того, що ми... ходили сумні перед лицем Господа сил (т. є похмурі і полемом покриті й понижені перед людьми, сумуючи мов побожний бурян, як сю гіпокритичну товпу описує пророк Захарія в 7: 1-7)?" Вони як і інші гіпокрити описані Господом, що "мають вигляд, щоб їх бачили люди", стже вони мають "нагороду в собі." (Мат. 6: 16) Вони ніколи не увійшли в радість Господню, бо вони навіть не отримали вирозуміння о оправданню Егового імя. "За те, що ти не служив Господеві, Богу твому, радіючи серцем у всіх до статках." (5 Мойс. 28: 47) Вони не бачуть, що прийшов час на радісне служення Господеві, і тому вони не мають приятої жертви для Господа після Його приказу. "Тим оце через Нього приносимо жертву хвалення без перестанку Богу, се єсть "овощ уст", що визнають імя Його". — Жид. 13: 15.

"За часів Малахія були Ізраїльтяни, що були забрані в неволю Вавилонську і опісли були визволені, і тепер ті повернувши з неволі, що мали духа посвяти до Бога, відбудували той храм. Між ними були і такі, що не виконали їх части в роботі і котрі заздрювали своїм крезникам, що радувалися тією нагодою відбудувати [храм]. Отже ті миркачі еронічно сказали: "А нині ми гордых слаavimo щасливими; краще вриділись беззаконники, та й хоч спокушують Бога, в жиноть без ушкоди." — Мал. 3: 15.

"Тепер завважте, як сі факти, що сталися по приході Господа до храму, показують цілковите сповнення сього пророцтва. Коли Господь приготував дорогу перед Еговою, в той час велике число людей називали себе в "теперішній правді", і се головно було так в 1914 р. Многі одиниці, що називали себе в правді, були в той час, як се вони самі висказували, "готові бути забрані", і надіялися, що вони зараз будуть забрані до неба помагати володіти світом. Та 1914 рік прийшов і перейшов, а вони дальше

були на землі. Вони переглядають ще раз розміри египецької пираміди і назначили пізнішу дату, що вони будуть забрані до неба; але і та дата перейшла і вони позістали на землі. Вони навчилися від їх учителів, що часи поган скінчилися в 1914 р., а однак бачили що "лукавство в "Християнстві" розвивається", а ті, що були готові до неба, не булиб прославлені. І так вони були розчаровані. В 1918 р. Господь прийшов до храму і Його суд розлучив ширих від неширих. Одна часть пробачила привилей служити Господу і зраділа тим привилеєм і пишалась в Господі а не в жаднім сотворінню. Інші ж не добачили привилею до служби, не хотіли прилучитися до неї, і побачили, що вони були відлучені Господом на бік, і тому вони еронічно говорили про вірну клясу, кажучи: "А нині ми гордых слаavimo щасливими". Се вони, казали не тому що вони вважали їх за щасливих. Тому що сі миркачі, і противники і бунтівники установили свою власну методу виконувати роботу Господню, і тішилися тим, що вони називали "свободою до котрої Христос визволив їх", вони старалися вірувати, що вони були щасливими, але вони не були. Тоді вони старалися перекопати інших із вірної кляси прилучитися до них статись незадоволеними і "бути незалежними". Десь в 1922 р. вірні побачили, що Господь Ісус прийшов до храму, і вони не лише чулись щасливими, але вельми зраділи. (Пс. 118: 21-25) В скорі по тім Господь відкрив вірним, що Сатана був скинутий з неба і що його організація [Вавилон] впаз із неба і що ввесь він тепер зійшов на землю. Се правда збільшила радість у серцях вірних помазанників, і вони увійшли в радість в Господа Ісуса, вельми радіючи снім, що вони могли мати часть в оправданню Егового імя. (Одкр. 12: 12; Мат. 23: 21) Ті що не будували храму (отже не мають жадної части в Господнім храмі), були засліплені до сих правд і заздрість збільшалась в їх серцях і вони зачали бити своїх братів і мішатись з світом, і станувлять "лукавого слугу" клясу. (Мат. 24: 48) Вони були цілковито сліпі.

с Я КЛЯСА миркачів проти Бога, що сподівалися бути забрані до неба і знайшлися на землі, сказали: "Беззаконники... жинють без ушкоди"; себто, старий лукавий світ продовжається а ми еще знаходимось тут. Дивлячись із заздрістю на "вірного і розумного слугу" клясу, котра із радістю дальше проголошувала день пимсти нашого Бога і присутність Царя і Його царства, ті миркачі сказали і кажуть: "Ті що спокушують Бога жинють без ушкоди." Вони не могли оцінити, і через се не могли радуватися фактом, що вірні "випробували Бога" (але не спокушували Його), як се Він заявив зробити щоб вони принесли всі їх десятини до Його коморн. Для сієї причини ті миркачі не мають части в благоді словенствах які прийшли на вірних. Миркачі дальше казали, що се є властива річ для Християнина нічого не казати щоб мало образити

(Прод. на сторони 86)